

# LBRIS

EDITURA THEOSIS

www.theosis.ro

office@theosis.ro

Tel.: 0770111916

We know  
books

© Ioasaf Petreuş, 2023, pentru prezenta ediție

**Coperta:** desen al autorului

**Redactor:** Maxim Monahul

**DTP:** Radu Hagiu

**Tipar:** Accent Print – Suceava

**Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României**  
**PETREUȘ, IOASAF**

**Gânduri spre lumină** / Ioasaf Petreuş ; cu un  
cuv. înainte alcătuit de surorile Mănăstirii  
Diaconești. - Oradea : Theosis, 2023  
ISBN 978-606-95476-3-2

I. Mănăstirea Diaconești (pref.)

821.135.1

---

## Ioasaf Petreuş

---

# GÂNDURI SPRE LUMINĂ

Cu un cuvânt înainte  
alcătuit la Mănăstirea Diaconești

□

□

□

THEOSIS

2023

**CUPRINS**

Înainte-citire.....	5
Închinare și mulțumire.....	11

**Dor de El**

La granița.....	15
De vrei.....	16
Te uită câteodată'.....	17
În viață.....	18
Cum fug nourii.....	19
Cu lungul drum.....	20
Azi.....	21
Cât mulțumim.....	22
În pașii.....	23
Te-ai întrebat.....	24
Ce-nseamnă.....	25

Aș vrea.....	26
Colind îți scriu.....	27
Dacă Tu.....	28
Cântecul ce vreau.....	30
Aduceți pe Hristos.....	31
Zborul meu.....	32
Tu știi că-n mine.....	33
Ce e monahul.....	34
Doamne.....	35
Din cer.....	36
Umblat-am.....	37
Plouă.....	38
Despre mama.....	39
Tu știi că primăvara.....	40
Locuiesc.....	41
Trec pe drum.....	42
Casa mea.....	44
De ce-i așa de greu.....	45
Primăvară.....	46

Rânduneaua.....	47
Mi-e teamă.....	48
Te-ai întrebat.....	50
Fiecare dintre noi.....	51
Nu mai știm.....	53
E toamna.....	54
De-a veni.....	55
Marea.....	56
Nu mai vreau.....	57
Peste ploii.....	58
Uităm așa ușor.....	59
Ne naștem.....	60
Dorurile-s gânduri.....	61
Tu.....	62

## Dor de ea

Eu te sărut.....	65
Cu toate că.....	66
Dragostea.....	67

Diseară.....	68
Dacă săruta-ți-aș.....	69
De crezi cumva.....	70
De-ar fi.....	71
Mai dă-mi.....	72
Du-mă, dor.....	73
Și mâna ta.....	74
În vara mea.....	75
Spune-mi, oare.....	76
Ce dulce.....	77
Și parcă.....	78
De ochii lunii.....	79
Când plângi.....	80
Ne știm de mult.....	81
Mi-e dor de tine.....	83
De-o veni.....	84
Ciudată este iarna.....	85
Mi-e dor.....	86
Copilul.....	87

Ești mai frumoasă.....	88
Te caut.....	89
Sigur sînt și doruri.....	90
Pe culori.....	91
Trimis-am guri.....	92
Te caut în nopți.....	94
De un timp.....	95
Când te văd.....	96
Dacă te-aș săruta.....	97

### Colinduri

Tu ești poarta.....	101
Mare praznic.....	103
Bucurați-vă, noroade.....	105
Astăzi este.....	107
Ce se aude.....	109
Cel ce lui Moisi.....	110
Steaua care azi se vede.....	112
Cumpănitul-s-a pământul.....	114

De Te-ai naște astăzi.....	116
Ne dai astăzi.....	118
Astăzi Cerul.....	120
Prorocia din vechime.....	121
Cel pe care Heruvimii.....	122
Steaua cerul îl aleargă.....	123
Taina cea din veac.....	124
Mînunea preamare.....	125
Poate că.....	127





### La granița

La granița dintre lumini și umbre  
S-a săvârșit a lumii nedreptate  
Când Te-a vândut pe treizeci de ducate  
Și s-a ales cu jocul morții sumbre.

La granița aceasta blestemată  
Și noi putem să repetăm la fel  
Greșeala de apostol netratată,  
Să nu ne lași să recădem ca el.

Între lumini și umbre omenirea  
Își joacă veșnicia ca la poker  
Că răstignim pietrificați Iubirea  
Pe crud argint cu ștanță snake, no joker.

**De vrei**

De vrei s-atingi cu mâna-o stea,  
Învață-ntâi să simți în nări  
Miros de gropi și lumânări,  
E-o lege scrisă undeva,  
De la proroci din depărtări,  
Ce au trecut și ei, cândva,  
Prin multe morți și învieri.

De vrei prin nori să te avânți,  
Învață-ntâi să te cobori  
Să simți trăind cum e să mori,  
Au spus-o unii dintre sfinți,  
Ce au simțit întâi în dinți  
Miros de oase din morminți.

De vrei printre lumini să stai,  
Întâi cu bezna te-nsoțește,  
Ea spre acolo năzuiește,  
Chiar de-o urăști, ea te iubește  
Și știe drumul către Rai,  
Chiar când nădejde nu mai ai.

**Te uită câteodată'**

Te uită câteodată' când bate vântul  
Poate mă vezi pe aripa-i subțire,  
Mă ia cu el să-i spun de prin psaltire  
Cum arăta demult, cândva, pământul.

I-am spus, eu mult nu știu de la izvoare.  
Era, cumva, un întuneric rău,  
Dar Tatăl meu și-al Tău ne-a dat suflare,  
Ție de vânt, iar mie prin lut greu.

Atunci mi-a zis – Hai iute, cu zdrobire,  
Tu să te rogi, iar eu ușor să cânt,  
Să-I mulțumim de viață și iubire,  
De darul ființării pe pământ.



### În viață

În viață nu-mi doresc decât emoții,  
De vrei mașini și case, nu-s de tine;  
În plus, nu vreau infarcturi, stres, comoții,  
Doar soare sus și-n blid un colț de pâine.

Mă simt haiduc din neamuri migratoare,  
Ce-i rău să-mi schimb prea des acoperișul?  
Din cort în cort, cu sacul în spinare,  
Mă bucur cu câmpia sau frunzișul.

Mă simt iubit de ploaie și de vânturi,  
Mi-s frate bun cu-atâtea intersecții,  
De vrei așa, urmează-mi pe direcții,  
De tot ce-nseamnă lanțuri să te scuturi.

Iar viața când mi-a spune că apusul  
Îmi bate-n geam și tot mai mult se lasă,  
Schimba-voi haiducia pentru-o casă  
Mai sus de nori, și-ncep spre cer urcușul.



### Cum fug nourii

Cum fug nourii pe cer,  
Și neaua de primăvară  
Către Tine fug și-Ți cer  
Du-mă unde-i numai vară.

Fără lacrimi scurse-n poale,  
Fără gânduri cari-mi scurg  
Anotimpuri spre amurg  
Și mă fugăresc pe cale.

Cum trec râurile-n mări,  
Curge-mă din astă viață,  
Du-mă unde-s doar cântări  
Și o pururi dimineață.

Doar cu soare, fără ierni,  
Fără griji și doruri grele,  
Veșnicie să-mi așterni,  
Lângă Tine, peste stele.



### Cu lungul drum

Cu lungul drum al nopții către zi  
Mă văd și eu asemenea umblând,  
Nu printre stele cu vulcani arzând,  
Printre dureri îmi caut miazăzi.

Cu lungul drum al nopții către soare  
Mă văd și eu asemeni călător,  
Nu printre aștri îmi croiesc cărare,  
Ci printre doruri care rău mai dor.

Cu greul drum al râului spre mare  
Mă văd și eu prin pietre spumegând,  
Pustii adânci sau munți chiar fumegând,  
Eu i-aș urca la Cel de peste soare.



### Azi

Azi o să-ncerc să-ți scriu despre iubire,  
Nu că aș ști eu bine să o fac,  
Din ce-am citit din saci sau de pe raft,  
E lucru greu, dar și de căutat,  
Doar ea aduce vieții împlinire.

Iubirea e atunci când vrei să mori  
Ca să trăiască alții-n locul tău,  
Să plângi mereu că ești așa de rău,  
C-ai strâns în locul altora comori,  
Când alții-n lume plâng că le e greu.

Iubire e și-atunci când tot te doare,  
Când vezi un necăjit sau tristă fiară,  
Să vrei să-i iei în brațe către soare,  
Să-i slobozești de au cumva povară.

Iubirea-i poarta către altă lume,  
Unde nimic nu e urât sau greu,  
Și dac-ar fi să-i dau cumva un nume,  
Aș spune iute: Ea e Dumnezeu.